

והפורים

מאת יקותיה העשבת

יול עי ישיבת חיים של תורה - לובלין פניהק ירושלים תי' - בראשות הגאון רבי מנחם יאנוע שליט"א, תלמידו של מרן פוסק הדור בעל ה'שבע הלוי' וצוקלה'ה

משיחותיו של מורינו ראש הישיבה שליט"א

אין 'יואש' שולט בעולם כלל!!!

יהואש המיאש...

בן שבע שנים יהואש במלכו, יהואש טעה מפני שבגידותו בהיותו בן שבע שנים כבר נעשה מלך ונתגאה מכך מאד, ועוד שמפני שבקטנותו נעשה למלך, לכן לא זכה לקבל הדרכה היאך צריך להתנהג מלך של עמי בשונה ממלכי הגוים, ולכן טעה, ונקרא יהואש על שם עתידו שנפל ליואש גדול והתרחק מה', ועשה עצמו אליל.

וה' זמן ליואש את יהודע, כדי שעל ידו ינצל מלפול, כי רצה ה' להראות שאין יואש וחבריו שולטים בעולם כלל! וכאמת, בימי חיי יהודע, יואש עשה את הטוב בעיני ה', אבל אחרי מותו הרשיע, אלא שגם בימי חיי יהודע, יואש לא הסיר את הבמות שבהם הקריבו ישראל קרבנות לשמים ביחידות, שיש בזה חסרון כי בזמן ביהמ"ק נתמעטו הקרבנות ולא ידעו להקריב קרבנות עם הפגנות הרצויות, אלא בביהמ"ק ע"י הכהנים, ולכן מחוצה לו לא היה עולה הקרבן לרצון, והיה נחשב כדגמת ע"ז.

בחורים וגם בתולדות זקנים עם נעים והללו את שם ה' - במקרא מגילה

וצריך לשנות את כל ההרגלים, כי ההרגלים הלא טובים שבאדם הם מביאים אותו לכל החטאים, והעבודה של האדם היא לשנות את ההרגלים, שזוהי העבודה הקשה ביותר.

מחצית - ש'קל' יואש...

וכיון שעמ"י לקחו את ההרגלים שלהם מהתורה, ולמדו באופן מטעה מהלוחות שראוי לעשות עגל, לכן שבר משה את הלוחות, שכן אם לומדים תורה ומבינים ממנה דברים מטעים, כלמודו של ירבעם בן נבט, תורה בואת צריך לשברה, כי למוד בזה יותר גרוע מאם לא לומד כלל, כי אם אינו לומד כלל הוא מבין שהוא טועה, אבל כשלומד באופן מטעה, הוא סבור שהוא מתנהג כשורה, וא"א להשיבו בתשובה.

נמצא, שמשה תקן בשבירת הלוחות את הטעות שגרמה לחטא העגל, ואלו יהואש כשראה שהעם מקריבים בכמות שזה כדגמת ע"ז, ולא רצה לבטל זאת, כבר שתקון בדרך הבית מתקן את החטא, כמו שמשה צוה על מחצית השקל, וכדאי ה' לא יתרוצה בזה, כי אין זה תקון החטא.

הקדשת כלי שיר לביהמ"ק...

"אף לא יעשה בית ה' ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות... מן הכסף המוכא בית ה'", יהואש לא השתמש בכסף לעשות כלים לקבל בהם את דם הקרבנות ולעשות כלי שיר בביהמ"ק לשיר עמקה לה' על חסד הדם שבגוף האדם הנכב בדם הקרבנות, והניח עבודות אלו שיעשו בכמות יחיה וזה היה חסרון גדול, כי השירה בביהמ"ק היא עקר גדול, והיה מטל עליו להתיעץ עם יהודע מה לעשות עם הכסף שבודאי היה מורהו לעשות עמקה כלי שיר.

וכזכר לחטא הזה קבעו חז"ל לדורות שא"ת כלי השיר לא עושים אלא לבסוף אחרי שהשתמשו בכסף לשאר צרכי ביהמ"ק לזכרון לדורות שיהואש טעה בזה.

תוכן הגליון

- א. אין 'יואש' שולט בעולם כלל.....
- ב. מתיקות הניסים - סיפור.....
- ג. מתיקות שיחי.....
- ד. מתיקות מנורת האש.....
- ה. מיני מתיקה.....
- ו. מתיקות שרי אחשוורוש.....
- ז. לריב עד זוב דם.....
- ח. חומות מתוקות.....

גם פורים - האש בערה ולא שרפה!!!

לאחרונה עברתי תקופה לא קלה מבחינה כלכלית, לקחתי כבר הלואות מכל הגמ"חים שרק יכלתי, ועדו מצבנו הכלכלי היה קשה מאד, עד כדי כך שלא היה כסף לשלם לחברת החשמל.

אחרי כמה התראות שנשלחו לנו, נתקו לנו את החשמל בבית, בליט בריחה נצרכנו לשחות למשך שבוע שלם בבית חשוה, והארנו מעט את החשכה עם נרות שהדלקנו.

יום אחד בשעת ליל מאחרת באשר כבר בלנו היינו ישנים, הגיע אחד הילדים והדליק נרות בחדר הילדים והניחם על שלחן פלסטיק ונרדם לפני שכבה אותם, באמצע הלילה התעוררתי מריח העשן שהתפשט בכל הבית, קמתי בבהלה והזדרזתי לראות מהו מקור העשן.

כשהגעתי לחדר הילדים, גליתי שכלו מלא עשן סמיך, מיד נגשתי לילדי שהיו שקועים בשנה עמוקה, והערת אותם בבהילות עד שיצאו כלם מהחדר, פתחתי את כל החלונות בבית, שהיו סגורים מפני קר החורף, ובדקתי את הילדים ובחסי ה' ראינו שכל אחד ואחד מהם נושם בריא ושכלם.

לא הסתפקתי בזה, אלא נסענו מיד לבית החולים וכלנו נבדקנו והתוצאות עברו בחדר ה' בשלום. אחד ממכרי ששמע מכה, עשה עמי צדקה ושלם את כל החוב שהיה לי עבור החשמל, וליהודים היתה אורה' ושמחה...

בלילה שאחרי כל המהומה הזאת, עשיתי חשבון נפש והודתי לה' שהביאנו לידי עניית והצילנו מקמות, כי הבנתי שבנראה צער העניית הצילנו מקמות, כי כבר העניי חשוב כמות.

ובעמק עיון במעשי ה' עמי, הסקתי מסקנה שהצרכתי לבא לידי עניית מפני שנהגתי להשתתף בשיחות של חברי שהיו שיחות של מחלקת ובזיון תלמידי חכמים, שע"כ באתי לידי מצוקת הכלכלה שכך כבר לא היה לי זמן להקשיל בעברות הללו, כי הייתי טרוד להביא טרף לביתי.

מי יתן ויהי דברי אלו לחזיק ולתועלת.

את תבערת לבם, כמים המכבים את האש, וזה סימן על ת"ח אמית, אם יש לו גם את טבע המים - השפלות וכבוי הרתחא ואינו משפיל אנשים ח"ו.

האש המדליקה איש...

ולכן מעקר הדין אין לכתב את התורה שבע"פ כי היא דומה לאש העוברת 'איש מפי איש' מפי הצדיקים, ב'אש' המקבלת 'מפי איש' הסמוכה לה, וכשהת"ח מעבירים את התורה בפיהם לתלמידיהם, יש בהבל פיהם אש ומים שאליהם נמשלה התורה.

יואש נותן מחצית השקל ל... מלך ארם!

וה' למד את משה היאך מחצית השקל ימלא את תפקידו ולא ילך ח"ו לגוים כמו שעשה יהואש, ע"י שיתחברו עמ"י לצדיקים הדומים לאש, שהם מעבירים את דעת התורה האמתית מאב לבן כפך שמן המהור שעובר מדור לדור, כדגמת האש העוברת ממקום למקום, וישמעו בקולם, שזו הסבה שיהואש נכשל ונתן את הכסף למלך ארם - מפני שלא

כשמשוה רבנו התקשה במצות מחצית השקל, ה' הראה לו מטבע של אש, ולכאורה מה כ"כ קשה במצות מחצית השקל שהיה צריך לראות מטבע של אש? אלא, טבע האש היא שהיא מתפשטת ממקום למקום, כי התורה עוברת דרך הצדיקים שנשמתם בוערת כאש בדבר ה', ודרךם עוברת התורה מדור לדור, והפסוק "הלוא כה דברי כאש נאם ה'" הולך על הצדיקים שהם כאש, שלפעמים רואים את אורם הגדול כאש בוערת ולפעמים הם מצטנעים כאש בנחלים, ועליהם כתוב 'עקיצתו עקיצת עקרב ונשיכתו נשיכת שרף' שעקיצות ונשיכות אלו הם שורפות כאש.

אצל מי האש והמים מתערבים יחד?

ולעמית זאת משאחז"ל שהתורה דומה למים, זה גם הולך על הצדיקים השפלים כמים, כי הצדיקים משתמשים בד' יסודות: לפעמים הם בוערים כאש בקנאת ה' צבקות לתקן את הדור מלסור מדרך ה', ולפעמים יש להם את טבע המים שהם שפלים כמים ומכבים

רבנו של עולם, זכני ללמד ממגלת אסתר את מדת הכרת הטוב לכל מי שהטיב לי, כמו שרואים שהורו חז"ל לתת ימים מיוחדים לבני הכפרים לקרא בהם את המגלה כדי להקל עליהם, וזה הכרת הטוב על שפמקמים את התורה ומספקים מים ומזון לאחיהם שבערכים ומתדבקים בזה במדותיו של הקב"ה, מה הוא זן ומפרנס את עולמו, אף הם כן.

אנא ה', זכני להנצל מפרוד לבבות הנעשה ע"י 'אגדות אגדות' שאלו אומרים ככה ואלו אומרים ככה, וגם אם נראה אדם שאינו נוהג כמונו בהלכה ובמנהגיו, לא נבא עמו לירי שום מצה ומריבה, שכן מלאו ד"לא תתגדרו" שנאמר בתורה לגבי מת, שלא ישרט האבל עצמו ויחיות את גופו מרובי הצער, למדו חז"ל שלא להעשות אגדות אגדות, כי גם זה יכול להביא את האדם לירי מריבות עד כדי הפאה והורדת דם ח"ו.

כי רק לבני הכפרים התירו לקרא מגלה בזמן שונה מבני העיר, מחמת שאין בזה משום 'אגדות אגדות' - המביא פרוד לבבות, מפני שבלם מסכימים עמיהם שללהם ראוי לקרא בזמן מיוחד מפני ההכרת הטוב שיש כלפיהם, לכן זכני למדות טובות, ולהתחשב גם במי שאינו נוהג כמותי וכך אנצל ממחלוקות ומריבות (ע"י 'כמות יג: וכחוס' וברא"ש ש"ס).

אנא מלך חנון ורחום זכני לכסף ולהשתוקק לבני ירושלים עירך וביית מקדשך, שעל בן קענו חז"ל שרק ערים המקפות חומה מימות יהושע בן נון נקראות מקפות חומה הקוראים את המגלה כמ"ו אדר, ולא המקפות מימות אחשורוש, כי רק יהושע בן נון בנה את החומות בקדשה, והומותיו מופירות את ירושלים וביית מקדשך, וכשרואים את חומות יהושע נזכרים גם במתנת התורה, הצדיקים והאשה שנתת לנו, שהם מגינים על האדם כחומה.

אנא מלך רחמן זכני לזכר ע"י דין ברכים המקפות חומה, את רחב שהורידה את מרגלי יהושע בחבל מן החומה, ונלמד ממנה כמה גדול כחה של תשובה, כפי שרואים בה שאע"פ שחטאה כל מ' שנה שהיו ישראל במדבר וכתה ע"י שזכרה את נסי ה' ושבה בתשובה, להנשא ליהושע בן נון.

וכן נלמד ממנה להאמין גם בזמני הקשי, שכשם שעשית עמנו נסים בהיותנו במעי אמנו וישאר נסים שעשית עמנו, כן תוציאנו גם עתה מאפלה לאור גדול, כרחב שהאמינה שה' שעשה נסים לישראל בודאי גם יתן להם לכבש את ארץ כנען, ולא כגוים שבשראו שישראל מתעבבים מ' שנה במדבר סברו שבודאי סגר עליהם המדבר, ואין ביד ה' להשיעם ח"ו.

אבי שבשמים, זכני לקבל עלי מרות ת"ח צדיקים ולא אטעה כיואש שלא התניע עם יהודע היאך לכטל את כמות היחיד שנאסרו בזמן שביהמ"ק קים. וכן לא התניע עם יהודע מה לעשות עם כסף בך הבית, וטעה שלא עשה עמהם כלי שרת לקבל בהם את הדם, וכלי שיר להודות עמהם על חסד הדמים הוורמים בגופנו הנפרים בדימים של הקרבנות שנאספים ככלי שרת, וחבל על דאבדין ולא משתכחין שזכר לטעות זו, תקנו חז"ל לדורות שלא עושים כלי שרת בכסף בך הבית, אלא אחרי שעשו את שאר צרכי ביהמ"ק, להזכירנו שטעה בזה יואש.

מודים אנו לפניך על הדם הזורם בגופנו, ועל מוחנו הפועל כראוי ולבנו הפועם בקרבנו, ובראות כל אברינו עורקינו גידינו וחושנינו שיום ולילה לא ישבתו, וברחמיך תתמיד את בריאותנו ותרפא את כל חולי עמך (ובפרט את פב"פ), וכשם שענית למרדכי ואסתר בושן הבירה כן תענו ותוציאנו מיגון ואנחה לששון ושמחה, ותפרינו מגלותינו לגאלה שלמה במהרה בימינו, ובבית מקדשך נפיר בחסדיך שגופנו ובדמנו הנפרים באברי הקרבנות ובדמם הנזרק ע"ג המזבח, ונשיר ונהלל את שמך בשירי דוד עקרב הנאמרים ע"י הלויים בדוכנם, אמן סלה.

מתיקות הפך שיה

אנשי 'אהובים' קורין את המגלה בט"ו באדר בלבד, ואנשי 'ראים' בט"ו לומדים תורה במבטלים אותה מפני קריאתה, אלא קורין בי"ד באדר בלבד, ובכל זאת שניהם לומדים ומ' יחדיו בכל השנה, ובאים גם בקשרי שדוכים זה עם זה ומקיימים "והאמת והשלום אהב"

בזה משלוח מנות במשך כל ימות השנה. ואע"פ שבני הכפרים קוראים ביום המיוחד להם בלבד, אין בזה משום "לא תתגדרו" אע"פ שבני העיר לא קוראים באותו יום, כי בלם מסכימים בדבר שמגיע להם יום משלהם, משום שהם מטיבים להם בכל ימות השנה.

בני הכפרים קוראים מגלה בימים הקודמים לימי הפורים, כדי שיהיה להם פנאי ביום הפורים לעסק בתורה ובסעדת פורים בישוב הדעת, ולא יצטרכו לעסק בקריאת המגלה ביום זה, וזאת תקנו להם חכמים ממדת הכרת הטוב על שמספקים מים ומזון לבני הכפרים ומקיימים

בכנע כל צרפו ליהודע.

ומן השמים נתגלגל הדבר שיהואש העביר את כל כסף בדרך הבית למלך ארם, כדי שלא יטעו העם להעריך את יהואש ומעשיו בראותם את העשירות של קפת בדרך הבית שנעשתה על ידו, שלכן ה' עשה מעין שבירת הלוחות שיהואש בעצמו נתן את הכסף הזה למלך ארם, כדי לעקור את הטעות.

כמו כן ה' הראה למשה מנורת אש, כי מנורה אין לה ערך אלא אם היא מוסדת על אמונת חכמים, כי מנורת זהב בשלעצמה היא יכולה להיות גם רכושו של הגוי, אבל המנורה המהורה היא 'מנורת אש' - מנורה שנדלקת עם לב נכון לה'.

מדוע מקדשים את הלבנה ולא את התמה?

כך גם את הלבנה ה' הראה למשה 'כזה ראה וקדש' כי הצדיקים דומים ללבנה, כדור מלבנו שבכל פעם היה מקטין עצמו יותר ויותר, ואף הלבנה אינה מאירה אלא מאש השמש המאירה בה.

מתיקות שרי אשורוש!

את האדם.

מרסנא - ישראל ממרסים לפני ה' במנחות ומודים לו על המאכלים ועל הלחם שהוא אב המזון; **ממוכן** - ישראל מכינים לפני ה' שלחן ללחם הפנים ולבבורים, ומודים לו על הפרות ועל השלחן ושאר הכלים המשמשים את האדם, ועל הגוף שבראו ה' שלם ומוכן לעפל את המאכלים כדי להאריך ימיו ושנותיו של האדם, וכמוכן הגוים ואשורוש בראשם - כופים טובה ואינם מודים כלל לה'.

כיונה הנאמנת לבת זונה, ואלו הגוים לא נאמנים זה לזה, כאשורוש וישתי שזוללו זה בזה.

אדמתא - ישראל בונים מזבח אדמה לפני ה' ולומדים ממנו ש"נפשם בעפר לכל תהיה" מתוך ענוה, ומכירים טובה לה' על הלב הזורק דם לכל פנות הגוף, כמזבח הזה שהדם נזרק על ד' קרנותיו, והגוים מלאים גאווה וכפיות טובה; **תריש** - עמי' בונים את חומות ביהמ"ק באבני בוחלא שישא ומרמרא ואבנים כחולות ושיש ירוק ולבן; **מרם** - ישראל ממרסים את דם הקרבנות ומודים על ידו לה' על הדם הזורם בגוף ואינו נקרש וממית

מרכי הצדיק אסר להשתתף בסעודת אשורוש, וכיון שלא שמעו בקולו נגזרה עליהם בליה. כי בסעודתו ראו את מדותיו הרעות של אשורוש שאוכל ברעבתנות, ושמות שרי אשורוש מרמזים על עבודות בית המקדש שקומות רק בעם ישראל ואינן נמצאות אצל אשורוש והגויים:

ברשנא - ישראל מקריבים כרים בני שנה ומודים על ידם על אברי גופם הנכרים באברי הבהמה, ואלו הגוים כופים טובה לבורא ותפרד; **שתר** - ישראל מקריבים שתי תורים כשנולד להם ילד ולוקדים מהיונה מדת הנאמנות בין איש לאשתו,

מתיקות הפורים

מי גני מתיקה

אנשי הכפר היות שנדבקם במדת קונם, שזו ומפרנס לכל, ואף הם מקימים את מש"כ בתורה "ואספת דגנך ותרשוד ויצהרד", לכן יש להם יום קריאה לחוד. וביום הפורים הם פנויים לשבת בסעודה להתבונן ולספר בהסדי ה', ולהודות בעת אכילתם על מה שה' זכם להעלות את המים והמזון לבני העיר.

מהם בפנ"ע מתר לכתחלה, ולערב את שניהם אסור, כך כל מנהג של כל עדה מישראל בפני עצמה בין לקולא בין לחומרא, קדש הוא, ואם אדם כופה על השני להתערב עמו ולנהג דוקא כמנהגיו וכשיטתו אפלו לחומרא, זהו אסור כדגמת אסור בשור וחלב.

ונהג בהפך ממנו להקל או להחמיר אינו מריב ומתקוטט עמו, אלא מקבל את דעתו ומנהגיו בהבנה ובהתחשבות בזולת ולא בופה עליו להתנהג ולפסק בשיטתו.

זה נרמז באסור בשור וחלב, שעטנז, כלאי הכרם וחרושה בשור וחמור יחדי, שכל אחד

ולא תתגודדו" שיה רק כשבני אותה עיר חלקם קוראים ביום אחד וחלקם ביום השני שזה מביא למריבות, בכך שאחד מבקש לקיים משלוח מנות בחברו והוא מסרב לקבל, בטענה שלשיטתו יום זה אינו פורים.

אבל החכם אינו נוהג כן, אלא גם אם חברו פוסק

מלהעשות אנדרות אנדרות שאלו נוהגים הפך מחכמהם, כי גם זה יכול לגרם הכאה והורדת דם.

שְׂעִמְנוּ בְּכִנֵּי אָדָם!...

ויש לרמוז באסור ערוב צמר ופשתים, וערוב בשר בחלב, וחרושה בשור ובחמור וחדיו ואסור בלאי הכרם, את הזחירות שצריך אדם להזהר מלתבע את חברו לנהג דוקא כמנהגיו שכן כל אחד מדברים אלו בפני עצמם כבשר בפני"ע וחלב בפני"ע - מתר הוא ללא שום ריב אסור, אלא שאסור לערב זה בזה, כך גם כל מנהג ומנהג ממנהגי ישראל קדש הוא, אלא שאסור לאדם לחבו את חברו להנהג כמותו, שבזה יש אסור כשם שאסור לערב בשר בחלב.

להכעיר פעם על פלמט שבת...

ומצינו בזה: "לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת", לא תבערו - את אש מדת הפעם, ומנין ראה ללמד זאת? כי ראה שישנם אנשים הבעים ומריבים זה עם זה על שחברו פוסק הפוך ממנו בהלכות שבת בדיני "לא תבערו אש", ובגון שלשיתו מתר להניח בשבת אכל ע"ג פלמט באפן מסוים ולישיתו אסור ומזה באים לידי פעם, לכן מפרש הזהר שברין "לא תבערו אש" יש להזהר לא להכעיר את אש הפעם.

וזה היסוד שמלמדנו מרדכי הצדיק במגלה להרבות אהבה ואחרוה ע"י משלוח מנות ומתנות לאביונים ולהתרחק משנאה פעם ומריבות.

זה על זה, וחלק נוהגים כבי"ד זה וחלק נוהגים כבי"ד זה, אין בזה משום לא תתגדרו, כי זה לא מכיא מחלקת [שרעתה גדולה מאד ומביאה מחלות קשות, שע"כ 'מחלקת' היא אותיות 'מחלות קשות', וכשארם 'מוחל' על כבודו ונמנע ממריבות, ומוחק ומוחל על אותיות ק"ת מן המחלקת, נותר 'מוחל', שעתיד הוא לזכות להשתתף במחול שיעשה ה' לצדיקים].

עוד כתב הרא"ש לפרש, שאין בזה כלל משום "לא תתגדרו", מחמת שגם בני העיר מודים בכך שבני הכפרים צריכים לקרא לפני י"ד, ואין בזה חלוקי דעות בין בני העיר לבני הכפר.

מה המת עושה אצל המחלקת!...

והנה לאו דלא תתגדרו נאמר בתורה במת, שאסור לאכל לשרוט את עצמו ולהוריד לעצמו דם, משום שזה מראה על יאוש ושאינו מאמין שהדבר נעשה מה', וא"כ קשה היאך למדו חז"ל מדין זה שלא להעשות אנדרות?

מנהג הוולת הקשה במיתה...

אלא, דהנה כשנפטר לאדם אחד מקרוביו ל"ע, הוא שרוי בצער גדול, וא"א שלא יבוא לידי כבי מרב צערו. ולכן התורה מזהירה, שאדם לא יגרר מצערו לשרוט ולהשחית את גופו. והיות שבגושאי מנהגים ופסקי הלכות יש לאדם יצה"ר גדול מאד, שאינו מוכן לראות ולסבל אדם שנוהג או פוסק הפוך ממנו, ומסגל לריב עמו על כך עד כדי הכאה ח"ו; לכן חכמים למדו, שכשם שהתורה צותה להמנע מלהוריד דם לעצמו מרב צער על המת, כך יש להמנע

בנמרא מגלה (ב): מגלה נקראת בי"א בי"ב בי"ג וכו'. ופרשי' שבני הכפרים קוראים בימים אלו, משום שהם מספקים מים ומזון לאחייהם שבכפרים, וכיון שהם נצרכים לבני העיר שיקראו להם את המגלה, לכן בהפכת הטוב אליהם מקלים עליהם שיקראו בימי הכניסה הקודמים ל"ה, שבהם הם בלאו הכי עולים לעירות בשביל הדיני תורה, כדי שלא יצטרכו לעלות במיוחד לעיר לשם קריאת מגלה, ולא יוכלו לשבת עם בני משפחתם לסעודת פורים.

ומקשה התוספות, דלכאורה יש בזה משום "לא תתגדרו" שבני העיר אחת בני הכפרים קוראים באחד מהימים המקדמים, ואילו כל בני העיר לא קוראים באותו יום?

המעלה של בן הכפר...

והרצו בשם רבנו חיים כהן: שבני הכפרים לא קוראים בעיר אלא בכפר שלהם, ואם נצרכים לבעל קורא, יורד אהר מבני העיר אליהם וקורא להם שם, וכיון שלא באותה עיר נעשים שמי הנהגות, אין בזה משום "לא תתגדרו". וההפך בזה הוא, שנותנים להם אפשרות זו, כדי שיהיה להם יום הפורים פנוי לעסק בו בתורה ולסעד סעודת פורים, ונותנים להם את הקיולא הזו בהפכת הטוב אליהם על שמוספקים במישך דכל השנה מים ומזון לבני הערים.

המחול שנוצר מהמחלקת...

והרא"ש תרץ: שלעולם בני הכפרים קוראים בתוך העיר, אלא שהם קוראים לעצמם ולא שאחד מבני העיר קורא להם, ולכן אין בזה משום "לא תתגדרו", משום שהם נחשבים כבית דין בפני עצמו. וכששתי בתי דינים חולקים

חומות מתוקות!

עשרת הבטלנים הבורכים את הברך יתדיו...

ואם אין בפרך עשרה בטלנים שבטלים ממלאכתו ועוסקין בתורה, אינה נחשבת לברך שקוראים כמ"ו, משום שצריך את העשרה בטלנים שילמדו את העם מה מרמזים החומות שעשה יהושע בן נון לעיר הזאת, וילמדו את העם את מדת האחדות ואת כל הטוב שהחומות מלמדות, שרק אז יש משמעות לחומות הללו ואפשר לזכות לקרא גם כמ"ו כבירושלים עיה"ק.

רחב הוזהר וזכה להנשא יהושע!?

עוד החומה מנבירה, את מעשה רחב שהצילה את המרגלים, בכך שהורידה אותם מהחומה עם חבל, וזה מחזק את האדם לדעת כמה גדול כחה של תשובה, כמו שהגמ' (נבחים קטיו) מספרת על רחב הוזהר שחטאה במשך כל המ' שנה שהיו ישראל במדבר ובסוף חזרה בתשובה וזכתה להיות אשת יהושע בן נון, בזכות שזכרה בכל אותם שנים את הנסים שעשה ה' לישראל.

אמונה מיחדת למשך מ' שנה!

חזק נוסף ללמד מרחב, שלומדים ממנה להאמין בנסי ה', שכן היא חזקה את שליחי יהושע, שבדאי יתן ה' את הארץ בידם, כשם שהוביש את מי ים סוף לפניהם, ולא כשאר הגוים שבשראו שישאל שוהים מ' שנה במדבר, אמרו "סגר עליהם המדבר", ואין יכלת חלילה ביד ה' להכניסם לארץ, ורק "או" נבדלו אלופי אדם" - בשעת קרי"ם, ולא בהיות ישראל במדבר. וראוי לכל אדם בזמני הקשי שלו ללמד מרחב, ולחזק את לבו, שכשם שה' עשה עמו נסים במעי אמו ובצאתו לאויר העולם, כך יושיעו גם בעת הזאת.

חומות הבטחון של יהושע...

וכשעוסקים בדין זה של ברכים המקפים חומה, נזכרים במדת הבטחון שהיא החומה של האדם, וכן בתורה ובצדיקים ובחסד האשה שהם החומה של האדם. וזה שהחומה של הכפרים צריכה להיות מימות יהושע בן נון, זה מזכיר את המדות הטובות שלשמש בנה יהושע חומות, והם התחומים שעשה לכל שבט ושבט על גבולו, כדי שלא יבואו לידי מריבות וסכסוכים.

לשם מה צריך י"ד שנה לחלק את הארץ!?

וכיון שיצאו מא"י מפני השנאת חנם, ומפני שלא שמרו שמיטה ולא שחררו את העבדים, שכל זה מורה על מדות רעות שאדם לא מוכן לומר על שלו, לכן מרדכי הצדיק קבע שישי למדד את הכרכים לפי החומה המסמלת על מדות טובות והפך המריבות, כי כל אחד יודע את חלקו, ודוקא לפי ימות יהושע בן נון, כי הוא למד את המדות הטובות, ושמר את ישראל מלריב זה עם זה, ע"י התחומים שעשה בין כל שבט ושבט, וכשיהיו כאלו מדות טובות בנדאי וגאלו מהגלות.

אבני חומה גורמות תקנה לירושלים...

החומות שסביב כל ברה, גורמות צפייה לבנין ביהמ"ק שזומר אותנו מכל רע בחומה, ומקנה בחומות ירושלים, ומעורר את האדם לשוע אל ה': מתי תבנה חומות ירושלים? והחומות נוסכות בנו תקנה שנובה בקרוב למצות התלויות בחומה כפתי ערי חומה, והחומה מסמלת על מדת האחדות שכלם נמצאים בתוך אותה עיר וחדיו, וכמ"ש "כי חזק בריחי שערך ברה בנה בקרבה, השם גבולך שלום".

כרכים המקפים חומה מימות יהושע בן נון קוראים כמ"ו, ולכאורה מדוע מימות יהושע בן נון ולא מימות אחשורוש כשיטת ר' יהושע בן קרחה, הרי אדרבה אם פסק מימות אחשורוש כך יזכרו את גם פורים?

אלא, שכל מעשי אחשורוש והחומות שבנה היו בכונה רעה, כמו ששיב ה' לאוה"ע שאינם זכאים לקבל שכר על מה שבנו גשרים ובתי מרחצאות, אע"פ שעמ"י נהנו מכה, מפני שעשו את מעשיהם בכונה רעה לזכר עברה.

סעודת שמחה על חרבן ביהמ"ק...

וכן הסעודה שעשה אחשורוש, עשאה כשמחה על מפלתן של ישראל, כמבאר במגלה (יא): שאחשורוש עשה חשבון שפריו שכלו שבעים שנה מחרבן ביהמ"ק ולא נגאלו, בודאי טוב ביהמ"ק לא יבנה עפ"ל, לך מיד עשה את סעודתו ובה לבש את בגדי הכה"ג, שבזה התכונן לקחת את מקומו של הכה"ג משרת ה', בהכרזה ששוב לא יבנה בית ה'.

לכן מרדכי הצדיק הורה, שאסור להשתתף בסעודה רעה שבזאת שנעשית בשמחה על מפלתן של ישראל, ואע"פ שתמיד חז"ל מורים לא להתגרות באמות, כאן מרדכי הצדיק הורה שיש להתרחק מסעודתו של אחשורוש, כי היא מחלישה ומבטלת את התקנה לבנין ביהמ"ק.

ולכן עיר מקפת חומה, נמדדת לפי ימות יהושע בן נון, ולא לפי ימות אחשורוש, כי הנסים קשורים לא"י שבה ביהמ"ק ואינם קשורים לאחשורוש.